

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 2 (49)

DETSEMBER 2003

Täna lehes:

Need salapärased uksed...

Eva Veski uuris õpetajate arva-must klaasuste kohta õpetajate toa juures.

vaata lk. 2

Intervjuu direktor Gunnar Polmaga

Meie koolijuhil nägemus Reaalkooli olevikust ja tulevikust.

vaata lähemalt lk. 3

Depressija

Internatsionaalne depressiiv-ne ajakiri lk. 4

Kes on REK-i president?

seda saab teada leheküljelt 5

Õpetajate päev

vaata lk. 6

Väike maja

Jutte, joonistusi ja luuletusi noortelt realistidelt

lk. 7

Naljanurk

Mart ja mardikad!

Õpetaja kirjakast

lk. 8

... ja palju muud huvitavat!

120. lend peotandril

Seitsmendal novembril kogunes killuke Reaali perest omavoliliselt pimedasse saali, et liita end lõpuks ometi ühtseks tervikuks.

"Olen seda päeva juba kaheksandast klassist oodanud": Piret (11^b). Seitsmendal novembril see kauaoodatud päev kätte jõudiski. Lipsustatud ja eelmisel aastal auga mütsistatud salkkond noori realiste suundus vanalinna paekivist külmade müüride vahele, pimedasse saali, et läbi viia Reaalkoolile omane, igipõline rituaal. Nimelt sai 120. lend endale sõrmused.

Hõbedane läikiv ehe on üks uhkemaid Reaalkooli sümboleid. Tänu sellele, et võimukandjad Eestis on eestlased, saame me rääkida sõrmustepeost täiesti avalikult ning isegi trükisõnas. Mõned kümned aastad tagasi oli sõrmuse kandmine, mis veel tseremooniast rääkida, rangelt keelatud. Kuid ega realist loll ole, asjad said aetud "põranda all". Traditsiooni osaks on siiani jäänud pime ruum ja võimalikult vähene informatsiooni levitamine tseremoonia kohta. Nii on säilinud veidi "põrandaalust" hõngu. Sõrmuste traditsioon on pärit juba vene ajast, mil keelustati kooli märgi kandmine. Nii ei jäänudki muud üle, kui teha salaja sõrmus. Punkt Reaalkooli sümboliseeriva märgi alaosas on tekkinud esimeste sõrmuste valmistamise praagist ning alles hiljem on hakatud selle lisandikese kohta legende välja mõtlema.

Sõrmused lunastatud ning loodetavasti igaveseks sõrme lukatud, jätkus pidu Bikers Pub-is, mis lõppes varastel hommikutundidel. Õhtu edeneses mõistis aina rohkem realiste sõrmuse maagilist mõju. Kuidas saab nii väike asjake inimesi nii kõvasti kokku liita? Pidagem nüüdsest meele, me ei ole enam anonüümsed, tuleb hakata käituma sõrmusele vastavalt.

Kaisa Selde

Toimumas

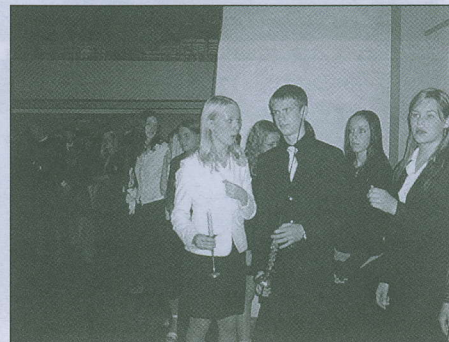
- 11. dets. 17:00 jõulukontsert
- 12. dets. 19:00 G5 omaloominguõhtu
- 19. dets. päkapikudisko
- 23. dets. liitainete päev
- 23. dets. 18:00 gümnaasiumi jõuluball

Oliver Nääs ja Katrin Topp

Kaisa Selde ja Hanna Lindmäe traditsioonidest lugemas

Toostide ring oli niivõrd suur, et ei mahtunud ühe pildi peale ära

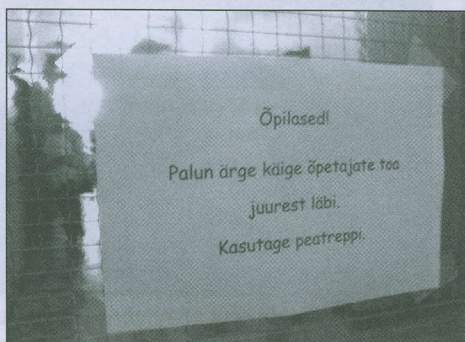
Reaali Poisi toimetuse vabandab õpetaja Tairi Tamme-Amjärve ees vale tsitaadi ilmutamise pärast. "Ah te päradad, küll on naljakas" ei ole tema öeldud.

Palume saata tõeseid tsitaate.

tõsimeeli

On reeglik kujunenud, et kui ollakse tubli ja kõik läheb väga hästi, on ka uhkus kiire tulema ning selle viimasega minnakse tihtipeale liiale. Nüüd on siis kord meie kooli käes.

Sisuliselt oleme me tänu oma tulemustele juba ammu küllaltki kõrge taseme saavutanud, nüüd aga oleme uhkust täis läinud ja püüame võtta viimast ka vormilisest küljest. Kui enne olime tuntud üle linna kui väga heade tulemustega, samas väga liberaalne kool, siis nüüd, meeldimaks meist kõigist nii kaugel istuvatele Haridus-ameti onukestele, oleme hakanud viimse piirini ajama oma akadeemilist väärtust ja kombeid. Ikka ja jälle on kuskilt kuulda „hoiame Reaalkooli taset!“ justnagu me seda alandada tahaksime. Me kõik oleme oma kooli üle uhked ja veel uhkemad selle üle, et meie koolil nii hea maine on. Ent kui me enne olime oma edukuses tagasihoidlikud, siis nüüd oleme selle tõttu ülbeks muutunud ja taolist uhkust oma hinge ja südamele küll ei tahaks.

Kooli sünnipäev

29. septembril tähistas me kool taas sünnipäeva – järjekorras juba 122. Peris vana me armas teine kodu juba.

Tegelikult möödus see nõnda tähtis päev meie, õpilaste, jaoks nagu eelmisedki – tordisöömise tähe all. Nagu eelnevatelgi aastatel, pidi iga klass tegema tordi ja neid söödi siis kerges viimasajus kooli staadionil. Enne aga muidugi

mõista kuulasime koolipea kõnet ja autasustati ka olümpiaadide tublimaid. Üldjoontes oli ju tore. Noortele realistidele kohale toodud batuudist tundsid samuti rõõmu ka vähe vanemad ning lõbus oli ju kõigil. Sai tundidest ju varem minema ja ka torti kõigele lisaks. Niisiis ka minu poolt palju-palju õnne takkajärgi!

Mari-Liis Suurorg

Need salapärased ukсед...

Kõik, kes meie koolis korragi käinud, on märganud esimesel korrusel asuvaid klaasuksi. Et leida vastust küsimusele, miks nad sinna paigutati, küsitlesin kahte õpetajat.

Emakeeleõpetaja Aavaste:

Mis eesmärgi täidavad esimese korruse klaasuksed?

Olen aru saanud, et nad peaksid kaitsma õpetajaid ja paljundusmasinat õpilaste eest.

Kas need ukсед peavad/peaksid tagama ka õpetaja privaatsuse?

See oli vist üks eesmärk.. Jah..

Kas Teil on olnud seoses nende ustega probleeme (nt. õnnetusi vms.)?

Õnnetusi pole olnud. Probleemiks on see, et unustan ukse kinni panna ja vahel ka avada, seetõttu on esinenud väikesi pörkumisi.

Mida Teie meelest arvavad nende uste kohta õpilased?

Ma arvan, et õpilased ei usu selle ukse vajalikkust ning näevad selles oma õiguste kärpimist, kuna nad ei saa kasutada seda koridori osa.

Teie isiklik arvamus uste kohta.

Arvan, et need pole vajalikud, pigem häirivad.

Kui palju võisid need ukсед Teie arvates maksta?

Ei oska kommenteerida.

Matemaatikaõpetaja Kaasik:

Missugust eesmärgi täidavad Teie arvates esimesel korrusel asuvad klaasuksed?

Arvatavasti on ukсед mõeldud paljundus-aparaadi kaitsmiseks.

Kas klaasuksed peavad tagama ka õpetajale privaatsust?

Minu arvates mitte!

On Teil olnud seoses nende ustega probleeme? Ei ole.

Mida Teie meelest arvavad nende uste kohta õpilased?

Ma arvan, et nende jaoks tähendab see läbikäimise piiramist.

Teie isiklik arvamus.

Kui paljundusaparaati ei oleks, siis neid ukseid minu arvates poleks vaja

Kui palju võisid need ukсед maksta?

Ei tea.

Nende kahe õpetaja intervjuust järelتان, et ukсед paigaldati eelkõige siiski paljundus-masina kaitsmiseks. Sellised seadmed võivad maksta ligi 100 000 krooni, seega on paljundusmasina kaitsmine igati õigustatud. Samas võiks ka masina kuskile ära tõsta, kuid ilmselgelt pole lihtsalt selle jaoks kusagil mujal ruumi. Küllap soovivad õpetajadki pisut privaatsust. Kui need läbipaistvad klaasist ukсед neile seda pakuvad, las nad siis seal olla edasi.

Eva Veski

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 2 (49) detsember 2003

peatoimetaja	Kaisa Selde
vastutav väljaandja	Holger Nõmm
korrektor	Elo Madissoon
kujundaja	Jaan Vajakas

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ja on tasuta.

Võrguleht: <http://www.hot.ee/reaalipoiss>

Kontakt: reaalipoiss@hotmail.ee ja reaalipoiss@uno.ee

Reaali Poiss õnnitleb

Erkki Otsman	1. detsember
Mai Gross	3. detsember
Andrus Kangro	9. detsember
Anu Ermann	10. detsember
Mart Kuurme	11. detsember
Helmut Raamat	14. detsember
Kai Anier	15. detsember
Lehte Järve	23. detsember

Intervjuu Gunnar Polmaga

usutlus

1. Miks tabas meid septembris kooli tulles üllatus uue riietumiskorra kohta?

Ilmselt seetõttu, et 2002/2003 õppeaasta lõpetamise tuhinas ei teadvustanud enamik õpilasi muudatust kooli kodukorras, mille kooli õppenõukogu vastu võttis kevadel 2003. Direktsiooni otsuse kohaselt tutvustati uut kodukorda klassijuhatajate kaudu kõigile õpilastele. Kooli kodulehel ripub kodukord üleval alates selle vastuvõtmisest. Riietuse osas on uue kodukorra sõnastus järgmine.

Koolis kui akadeemilises asutuses on õpilane puhtalt ja korrektselt riides; 1.—6. klassi õpilastele on kohustuslik koolivorm: kooli logoga polosärk ja kampsun. Gümnaasiumi astmes kannavad poisid triiksärki või kooli logoga polosärki ja selle juurde sobivaid riietusesemeid. Reaalkooli õpilane ei kannu keha paljastavat riietust ega liiga silmatorkavaid ehteid.

2. Mis on selle uue korra eesmärk?

Seoses kooli renoveerimisega 2000. aastal muutus oluliselt kooli interjäär ja see tingis selge viite meie ajaloost ja traditsioonidest tulenevale riietusstiilile:

Koolis kui akadeemilises asutuses on õpilane puhtalt ja korrektselt riides.

Nagu elus ikka, võib iga lauset, mis pole üheselt tõlgendatav, mõista mitmeti. Mõistetataksegi, eriti kui ei mõtestata või ei suudeta lahti mõtestada varjundit, mida annab sellele lausele viide meie koolile kui akadeemilisele asutusele. Seega on uue, praegu kehtiva sõnastuse eesmärgiks täpsustada mõistet "korrektnel riietus" ning kindlustada seeläbi Reaalile traditsioonide ja akadeemilise kultuuriga õppeasutuse imago.

3. Kas on lootust, et see eesmärk täitub, kas on toimunud positiivseid muutusi?

Mina olen lootusrikas ja arvan, et seoses meie gümnaasiumiosa poiste valdava särgistumisega on meie kooli riietuskultuur muutunud akadeemilisele õppeasutusele vastavamaks. Vähemalt gümnaasiumiosa on vähendanud kooli riietuspildis diskoteksa-, hipp-hopp- ja dressiinimeste osakaalu. Lootus on, et ka gümnaasiumisse pürgiv põhikool selgest vihjast aru saab, autoriteetidele toetub ja oma arusaamu meie koolile omaest riietumisest korrigeerib.

4. Kas koolivorm on kavas sisse viia ka kesk-kooli osas (kui jah, siis millal orienteeruvalt)?

Kui te küsiksite pelgalt minu arvamust, siis mina peaksin seda tugevaks ja mõistlikuks sammuks, kuna ka praegune kodukorra sõnastus tekitab pingeid nii täitmise nõudjale kui ka täitjale. Näiteks osa meie gümnaasiumi noormeestest tõlgendab akadeemilist korrektsust nii, et kasutab oma (ruudulist või lillekirjut?) triiksärki lehviva kitlina maikasärgi peale visatuna või on matnud selle kõrge kaelusega kampsuni või dressi-

pluusi meenutava riietuseseme alla. Samuti tekitab praegune sõnastus ebakõla tütarlaste riietuskultuuri akadeemilisusnõude suhtes. Kui poiste puhul on veel mingisugune juhtnõor olemas, siis tüdrukute osas see sisuliselt puudub. Kooli direktsioon koolivormile ülemineku detailplaneeringut teostanud pole, v.a. see, et järgmisel aastal rakendub kooli kodukorras sisalduv koolivormi kandmise nõue ka 6. klassi kohta.

5. Miks on koolis hommikuti suhteliselt jahe, kui mitte lausa külm?

Meie kooli temperatuuri hoidmine toimub automaatika abil. Hommikuti on jahedam seetõttu, et öösel ei tööta kooli küttesüsteem täie võimsusega. Tubli panuse kooli soojusbilanssi lisavad 700 kooli jõudnud õpilast. Siiski ei maksa arvata, et Reaal teeb panuse realistidest kiirguvale kehasoojale — oktoobris tarbisime linna soojusvõrgust 75 MWh (ca 30 000 krooni eest).

6. Kas on lootust olukorra paranemisele?

Kooli soojajuhtimine toimub jätkuvalt automaatrežiimil, mille sisendkäsuks on hoolda hoone temperatuur alates kella 8.00-st 20 °C juures. Ventilatsioonisüsteemi ja küttesüsteemi ehituslike kitsaskohtade tõttu on mõned ruumid automaatikale allumise suhtes pehmelts öeldes "tujukad", näiteks direktori kabinet ja arvutiklass. Vastavalt rahulolematusele on kooli majandusjuhataja otsinud probleemile ka lahendusi, näiteks on eri aegadel tööle rakenduvate ventilaatorite sisselülitamine viidud keskmiselt tund aega varasemale ajale.

7. Miks Teid eelmisel nädalal koolis ei olnud?

Viibisin Iiri Vabariigis ja Põhja-Iirimaal seoses töölahetusega, mille eesmärgiks oli tutvumine Iiri hariduseluga. Minuga koos olid peamiselt nende haridusasutuste juhid, mis on olnud edukad Tallinna Haridusameti kvaliteediauhindade konkurssidel.

8. Mida see kvaliteediauhind endast kujutab?

Selleks, et lahti mõtestada sõnu "kvaliteediauhind" ja "kvaliteet" organisatsiooni juhtimise kontekstis, tuleks läbida terve TQM (nn. *Total Quality Management*) teooria) koolitustsükkel — lühidalt öeldes tähendab see juhtimissüsteemi, kus iga kruvike on paika loksunud eesmärgi nimel anda hästi kvaliteetset toodangut. Vähe sellest, TQM-i põhimõtteid järgiv süsteem peab olema loodud iseennast täiustavaks. Loomulikult on see ideaal, pigem mõttelaadi ja teekonna kui tegeliku teostuse küsimus. Kvaliteediauhinna saamine on organisatsioonile nii sisse- kui väljaspoole suunatud tunnustusmärk sellest, et tegemist on kvaliteetse ja arenguvõimelise organisatsiooniga.

Alates 2001. a. korraldab Tallinna Haridusamet linna haridusasutustele kvaliteedi-

auhinna konkursse. 2003. a. kevadel omistati Tallinna Reaalkoolile Tallinna Haridusameti Kvaliteediauhind Hästi Juhitud Koolide kategoorias. Sellele eelnes mahuka raporti täitmine, kus pidi näidete varal kirjeldama kõiki meie koolielu tahkusi. Dokument valmis paljude inimeste ühises töös. Suurima töö tegi ära I-II kooliastme õppealajuhataja Jaana Roht, kes viimistles kogu raporti ka ühtsesse vormi. Loen auhinna saamist suureks tunnustuseks kogu Tallinna Reaalkooli kooliperele ja mul on kahju, et kool seda ühtse perena ei teadvustanud, kuna auhinna omistamisel oli kooliaasta juba sisuliselt lõppenud, sügiseks teema oma aktuaalsuse kaotanud.

9. Kas on lähiajal(-aastatel) koolielus suuremaid muutusi oodata?

Kool on konservatiivne organisatsioon ja järsud muutused võiksid koolielu destabiliseerida. Samas ei välista see, et sujuvalt ei võiks toimuda suured muutused. Arvan, et mitmete muutuste veskid, mille mõju näeme alles aastate pärast, on hetkel juba jahvatamas. Näiteks koostati Reaali 1. klass sel aastal esmakordselt tervikuna ülelinnalise konkursi tingimustes, kooli gümnaasiumiastme 121. lennu komplekteerimisel lahutati lisakursuste valik lahti klassikomplektist — s.t. sõltumata sellest, kas õpilane õpib A-, B-, või C-klassis, on tal võimalik võtta lisakursusi matemaatikas, füüsikas, majanduses, ärikeeles ja infotehnoloogias. Sellel aastal viidi esmakordselt põhikooli ametlikku tunnijaotuskavasse sisse arvutiõpetuse tunnid (siiani toimusid need ringitöö vormis) ja paika on loksumas arvutiõpetuse terviklik õppekava. Esimesi samme teeb rahuloluuringute süsteem, mis annab õpilastepoolset tagasisidet siin õpetatavate õppeainete sisutiheduse kohta. Soovi korral võite siia ritta sobitada ka nõuete täpsustamise kooli kodukorra osas.

Kujutan Tallinna Reaalkooli ette koolina, mille konservatiivne ja akadeemilist koolikeskkonda väärtustav vorm (*mitte luge da kitsalt sõnana "koolivorm"*) loob raamid tõsisele töösuhetumisele ja ühtekuuluvustunde süvendamisele. Reaalkool peab jätkuvalt säilitama kõrge konkurentsivõime ja olema reaalaru pakkuvatest üldhariduskoolidest parim nii Tallinnas kui ka Eestis.

Mõte või soov, mida tahaksite õpilastele soovida.

Olen arvamusel, et iga inimene, nii väike kui suur, on parasjagu nii suur, et temasse mahub terve universum koos kõigi galaktikate ja tähesüsteemidega. Iseasi muidugi, kui suur on selle inimese universum. Soovin kõigile õpilastele head jätkuvat kooliaastat ja seda, et meie universum paisuks lõpmatuks.

küsitles Ove Kangur

Kõlgi maade depressiivid, ühinegel

Д Е П Р Е С С И Я

uus internatsionaalne depressiivne ajakiri

Uus aasta koputab uksele, enam palju ei ole jäänud. Just seepärast ei saa teisiti, kui tuleb hakata tegelema aastavahetuse toitude valmistamise ja ka söömisega. On ju selge – nõnda saab vältida ülesöömist lühikese perioodi jooksul. Märksõnad on mõõdukus ja stabiilsus. Vaadake ka meie tagasihoidlikku kokandusrubriiki. Ahi sooja!

Et kiigata välja ukseilmast, meilige aadressil – depressijaennustus@hotmail.ee D

Ilmateade:

Alandav on kooli juhtkonna suhtumine, milles väljendub uskumatus rebaste võimesse olla ristimiskatsumustest üle. Ei tea, on ristimisel üldse idee, kui sellele järgneva staatuse omandamiseks ei mingeid kõndimisi läbida ei tule. Pime keelamine. Iseasi on ettepanekud, mis armetud olid, kuigi raske on uskuda, et kui aru ei saada ülendamisest, osatakse labasusel ja mittelabasusel vahet teha. Läbi raskuste tähtede poole- enam kunagi ei taha „Depressija“ toimetust seda kuulda oma enese koolis. Jääb vaid siiras lootus, et see mõtteavaldus kedagi ei jääks piinama ja ununeks niisama kiirelt, kui ununeb 26. november. D

Merelt ja maalt:

Jälle kord kuldavad päikese punakad kiired silmapiiri, kadudes kuis jõgi kaob merre – miski sellest, kui väärtuslik nõgi taob verre jälje enesest. See teisiti ei saa olla – on halb. Päike minust on heledam, päike minust on kangem, päike toob minus välja päikese, nagu neid juba lõpmata on. Ainult see, kes eneses on harjunud tundma tõelise murdmata jõu käärimist, astub vastu.

Sind palutakse: ulata mulle oma käsi abistamiseks, Sind hoiatatakse: see paluja käsi on kandnud hukatusse paljusid, abistaja igavesti jääb ohvri käe alla. Küll saabub kunagi esimene võtjatest, nõnda on kõik proovijad mõtelnud, mõtled sinagi ja küllap on mõnel õigus. Nüüdsest kulgeb rändaja ees kaks teed, nendest üks mõistuse teine võitluse tee, igaüks on üks vaenlasega, hulk sõprade seas. Kui sinu tee on teine siis olgu teadmiseks, et salmide ja viiside saatel on kõndida hoogsam – kedagi ei põlata ära, kedagi peale nende kellel on põues kurjus, kelle sisikond haavus.

Valinud, tuleb kõndida, tuleb hoida silmad maas, ilmad aastaid ei ole enam need mis rootsi ajal. Püüenised on valmis, aasad õitsevad. Ja vaadake, kui ronite mööda serpeniite, teeääri palistavad kalmud, jõekaldad on pikad, käänulised – kohti on veel ohtralt.

Suundi on valitud mitmeti, kui sinu liisk on olla üks meiega, siis oled oodatud. Koos reisida on ohutum.

depressijakarskusselts@hotmail.ee D

Kokanduskülg:

Kallid lugejad, tänaseks retseptiks on kiirnuudlid. Eks ole ju ilmas palju käidud-nähtud, küll siit, küll sealt varasalve tarkusi talletatud, nähtud ka nuudleid iga vindi pealt. Süvenegem siis täna teemasse süviti.

Arvestades meie üllitise lugejaskonnaga, on kiirnuudlid igati sobiv maiuspala, kroonimaks igapäevast depressiooni. Sellises olukorras on just kiirnuudlid oma lihtsuse, lausa geniaalsusega, oivaliseks roaks – valmistamine ei nõua kallist aega, oma odavuse tõttu on võimalik neid ka pikemaks ajaperioodiks keldrikäikudesse talletada, võimaldades süübida kodusesse üksindusse.

Üheks söögikorraks oleks sobilik võtta pakk kiirnuudleid. Söögiportsu valmistamiseks on kaks erinevat viisi. Esmalt – kuivmenetlus, teiseks – märgtöötlus. Alustagem esimesest. Kuivmenetlus, nagu ka juba nimest võivad tähelepanelikumad lugejad järelduse teha, on söögivalmistamisprotsess, mille juures ei kasutata vett. Seega avagem esmalt hoolikalt nuudlipakk, soovitavalt mingit liiki nõu või aluse kohal. Ja rohkme vaeva polegi! Jäänud on vaid asuda sööma – meeldivalt krõmpsuvat nuudlirooga. NB! Maitseained on soovitatav võtta järeloaks – et teravad maitseelamused jääksid pikalt meelde mõikuma.

Teine viis on märgtöötlus. Mõnes mõttes, mõnedes paigas, isegi traditsioonilisem viis. Võta vett ja keeda nuudlid, lisada maitseained, saagu nii.

Depressija kokandusklubi soovib head isu ja teravaid maitseelamusi! D

Järjejutt: ...liueldes laskub laanepüü tasuks teri, itteid, ussimarju tuli täna, seljas pulmariüü kaitsmaks tule, vihma eest, andmaks varju sulgi taamal möötu võttis maitse maks saadud vilju, õndsust tegi sulgi tööd, kui hoovel mööda sõitis võttis püssi, röövel, välja taskust nägi kõike kaunis lind pani tallel, hoolsalt meelde jättis raskel teel toetas katkematu ind ja röövel end rünnakule sättis... D

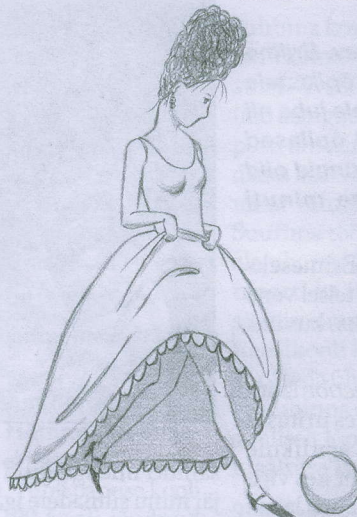
Kümnendikud said mütsid

Ühel septembrikuu hommikupoolikul, kui kätte oli jõudmas sügis — hämarate hommikute, kooli, pori ja märgade sokkide aeg — peeti Tallinna Reaalkooli sünnipäeva. Samal päeval oli kümnendatel klassidel au kätte saada oma uued, gümnaasiumisse kuulumist tõestavad Reaalkooli mütsid.

Neljanda tunni alguses suundusid vastsed gümnaasistid, igatüüli pidulikud riided kenasti seljas, koolimajast välja ja moodustasid pika rivi. Õige pea võeti suund Poisi poole ja kõnniti rangelt täisnurki võttes ümber kuju (see vaatepilt pakkus nii mõnelegi möödakäijale tohutult nalja) ning jädi ootama,

mis edasi juhtub. Direktor pidas kõne ja Piret Otsa etles luuleread, mida kõik kooris kordasid. Siis astusid ette klassijuhatajad, laiad naeratused nägudel, tundes silmnähtavalt heameelt erakordselt heast kümnendikesaagist, ning jagasid uued peakatted laiali. Lõpuks olid kõik rebased oma mütsid õnnelikult kätte saanud ja koolipäev jätkus tavalist rada mööda.

Siim Tõniste

uudiseid

Tallinna Reaalkool – Tallinna koolinoorte meister!

Septembrikuu keskel, ühel ilusal neljapäevasel päeval, seadsid Tallinna Reaalkooli tüdrukud oma sammud kooli kunstmurukattega staadioni poole. Põhjuseks Tallinna Koolinoorte Meistrivõistlused jalgpallis gümnaasiumi neidudele ning eesmärgiks vähemalt korrata oma eelmise aasta tulemus milleks oli 3. koht Tallinnas.

Kesklinna alagrupis saavutasime kõik võidud, kaasa arvatud suureskooriline võit Tallinna Ühisgümnaasiumi üle 9-0. Seejärel mängisime kesklinna parima jalgpallinaiskonna tiitlile. Poolfinaalis võitsime taas ning finaalis oli meie vastaseks Westholmi Gümnaasium. Kui tavaliselt julgetakse väita, et neidude jalgpallis puudub põnevus, siis see mäng oli otse vastupidine. Kuna finaalmängu normaalaeg kui ka lisaaeg jäid 0-0, tuli kasutusele võtta penaltiseeria, mis lõppes Reaale edukalt 3-2. Seega olid Reaali neidud Kesklinna Meistrid.

Mängudeseeria aga jätkus, sest oli vaja välja selgitada ka Tallinna Koolinoorte Meister. Tallinna alagrupi mängudes tuli meil aga vastu võtta esimene kaotus ja ka üks viik. Ent sellest hoolimata pääses me võistkond poolfinaali, kus suutsime võita Pirit Majandusgümnaasiumi 2-0 küll alles lisajal, ent millega oligi algne eesmärk (vähemalt korrata 2002/2003 õ.a. saavutatud kohta) ületatud.

Kuna aga väikese segaduse tõttu mängukavas olime sunnitud mängima nii poolfinaali kui ka finaali samal päeval, töötas finaalmäng Pääsküla Gümnaasiumiga tulla väga raske. See-eest oli meil eelis, kuna eelmisel päeval oli lumi maha sadanud, siis olime me tänu poolfinaalile juba staadioni libedusega harjunud (millest aga tegelikult suurt abi ei olnud). Finaal oli väga tasavägine. Poolaeg jäi 0-0 viiki, kuid Reaal suutis end kokku võtta ja teise poolaja viimastel minutitel teenida penalti, mille ka naiskonna kapten Kelly Veske vastaste väravavõrku saatis. Reaal asus juhtima 1-0, mis jäi ka mängu lõppseisuks. Finaal oli võidetud ja tiitel saavutatud!

Üldiselt oli kogu mängudeseeria Reaali jaoks väga positiivne – 8 võitu, 1 viik, 1 kaotus. Reaalkool on Tallinna Koolinoorte Meistriks!!!

Võistkonda kuulusid: Kelly Veske, Riin Saar, Brita Tiik, Kätlin Hein, Riita Oidsalu, Helen Objartel, Kadri Virolainen, Sandra Suppi, Pille Kose, Ingrid Jõe.

Lõpetuseks sooviksin ka tänada meie toredaid koolikaaslasid, kes ei kaotanud usku ja elasid meile pidevalt kaasa. Aitäh!

Riin Saar

Kes on REK-i president?

Tõepoolest, kes on REK-i president? Et järgi uurida, kui teadlikud REK-i asjadest on meie armsad kooliõed-vennad, korraldasin õpilaste seas küsitluse, et oma küsimusele vastus saada.

Tulemused olid kohutavad, nimelt küsimusele, kes on REK-i president, oskasid vastata vaid REK-i enda liikmed, kui nemadki, ja mõni väga üksik, kes presidendiga isiklikult sõbrustas. Võin uhkusega väita, et REK-i presidendiks pakuti ka Reaali Poisi peatoimetajat, samas teadmata, et see oli küsitluse korraldaja ise.

Kuidas olukorda lahendada? Esiteks avaldame artikli, tutvustamaks kõrgemat õpilaste võimukandjat koolis. Kuid enda silmi saate lahti hoida vaid te ise.

Kaisa Selde

REK-il uus president

Selleaastase koosseisumuutusega vahetus ka president. Nüüdseks vilistlase staatusesse kerkinud ekspresident Mihkel Kama ülesanded sai enda kanda Tiina Jürgens 12^c klassist. Asepresidendiks valiti Ove Kangur 11^b klassist. "Mihkel oli hea president, täis ideid ja pealehakkamist, REK toimis väga hästi," ütleb vastne president.

Nagu eelmisel aastal, nii ka sel aastal jaguneb REK erinevateks gruppideks: on kultuuri-, spordi- jne. grupid. Hetkel pannakse paika ajakavasid igas valdkonnas, otsustatakse, missuguseid spordi- ja kultuuriüritusi korraldada.

REKi soov ning eesmärk on õpilaste igapäeva veel nauditavamaks muuta ning veidi vaheldust tuua.

Meeldetuletuseks veel seda, et Reaalkoolil on oma postkast, kuhu saab murekirju, ettepanekuid jms.

poetada. Kui on asju, mis koolielus muret teevad ning millega tunded, et tahaksid kellegi poole pöörduda, siis just selleks ongi neljandale korrusele ajalehetoiemise kõrvale Reaali Post üles seatud. Reaali Post annab võimaluse oma mõtteid anonüümselt jagada.

Postkastist on abi ka koolile — nii saadakse teada, mida muuta ning mis õpilasi vaevab. REK üritab õpilaste eest seista ning nende õigusi kaitsta, samal ajal erinevaid meelelahutusüritusi pakkuda ja seeläbi koolielu huvitavamaks muuta.

"Meie soov on REK veelgi paremini toimivaks muuta ning loodan, et nii vahva koosseisuga, nagu seda on praegune, see ka õnnestub," ütleb Tiina.

Julget pealehakkamist ning palju edu REKile!)

Carit Nool

uudiseid

3. oktoober oli õpetajate päev. Eriline päev oli see ilmselt kõigile - nii õpilastele kui õpetajatele ja seda õpilastele juba nii mitmelgi põhjusel. Vanemad õpilased andsid sellel päeval tunde ja tunnid olid tavapärasest viieteistkümne minuti võrra lühemad.

Tunnid olid õnneks toredad. Esimeseks oli meil ühel grupil inglise keel ja teisel vene keel ja teine tund oli matemaatika, kus üks õpetajatest oli Aita Ottson.

Keset matemaatikatundi läks *action* lahti. Sisse tormasid kaks mehikest, kes üritasid kaasa viia mõned klassivennad arstlikule ülevaatusse. Peaksin mainima, et kes viga ei tahtnud saada, pidi alt hoidma, kuna lauad ja toolid lendasid, millest võis täiesti vabalt järeldada, et meie kallid klassivennad ei olnud nõus arstivisiidile minema.

Kahtlased mehikesed lahkusid ja tulid varsti koos libaartstidega tagasi. Üks patsientidest tassiti klassi ette, kus tal siis särk üles tõmmati ja tema peal üritati kasutada mingisugust kōdistamismeetodit. Sellega ühele poole saadud, lahkusid mehikesed ja arstid klassiruumist ning tund jätkus ülesannete lahendamisega.

Teistelgi oli võimalus minna kolmandal korrusel asuvasse arstikabinetti, aulas toimus

Õpetajate päev

Lenda nagu lind ja nõela nagu mesilane

samuti midagi, kuid see jäi minu silmadele igatahes nähtamatuks. Muidu sai veel erinevaid ja huvitavalt õpetajateks maskeerunud õpilasi mööda koolimaja ringi jooksmas näha.

Üldiselt möödus õpetajate päev rahulikult ja peale tunde õnnestus mul oma toidupakk kätte saada ja rahulikult koos sõpradega koju minna.

Muskleid tuleb hakata arendama juba koolis

Koristajatädi

Küllilinde

ISIC- kaardid

Eelmine kooliaasta lõppes kümnendikele tunnistuste kättesaamisega aktusel. Suve poole said paljud neist veel ka lisaks käskkirjad "dokumendi võltsimise" eest.

Ca 30 õpilast olid lasknud ISIC- kaartide tegemist koordineeriva REK-i esindaja kaudu endale veebruaris valeandmetega dokumendid väljastada. Pildid ja nende kohta käivad andmed koguti kokku, lasti tähelepanematul koolisekretäril allkirjastada ning viidi Ühispanka. Kuna REKil oli kokkulepe Ühispankaga, ei hakanud viimane vanemate allkirju ja kohalolekut nõudma ning kaardid väljastati viperusteta.

Pettus tuli ilmsiks alles mai lõpus, kui kaks 10c klassi noormeest politseile vahele jäid. Loomulikult jõudis asi ka koolini ning vale- ISICU omanikelt vahetati need politsei ähvardusel käskkirja vastu. Noorkriminaalidel alandati karistuseks käitumishinnet mitterahuldavani, kuni poolaasta lõpus aset leidva õppenõukoguni, kus asi uuesti üle vaadatakse.

Isiklikust kogemusest võin öelda, et selline karistusviis oodatud tulemusi ei ole andnud. Puudub tunne, et ma ei teeks enam kunagi midagi "nii kriminaalset". Kindlasti ei peegelda ka minu käitumishinne minu tegelikku käitumist. Kui üldse midagi, siis õpetas see ainult, et järgmine kord ei taha vahele jääda.

Viktor Männik

Fotoreportaaž loominguõhtust

Pilt 1. Oktoobrikuu kümnes õhtu. Termomeeter näitab nelja plusskraadi. Reede õhtu. Kell saab peagi 6. Reaalkooli koridorid on rahvast täis. Koondutakse teiselt korruselt kolmandale viiva trepi ümber. Istutakse võimlemismattidel. Räägitakse juttu. Küsitakse. Vaid mõni üksik nägu lippab ehmatades mööda ning pahandab, et tal pole praegu aega.

Pilt 2. Keegi kuulus räppar. Kes täpsemalt, pole näha. Lava on pime. Üksikud küünlad tuhmuvad alt ja ülalt peale suruvas laevalguses. Sellepärast pole enam päris kindel, kas ikka on keegi kuulus räppar. Üks tume kogu maadleb helipuldiga. Kord on esineja „üle keeratud“, siis jälle ei kosta teda üldse sumisevasse saali. Põnev on sellegipoolest.

Pilt 3.

Üle pilvevee lä'eb hiiglaslik V. Linnud. Aeg peatub ja paljastab linnutee.

Pilt 4. Pidulik hetk. 118. lennu Helen Pikkat ulatab üritust vedanud Kaisa Seldele ja Siim Nellisele telliskivi. Ikka selleks, et nad oma nimed savitahvlile kraabiksid. Kaks eelmist „korraldajate põlvkonda“ on

seda juba teinud, nüüd parandatakse Tarkade Kivi edasi. Eks ta rohkem tegijate omavaheline värk ole. Pisuke tunnustus või nii. Õigupoolest ei saa selles hämaruses päris kindel ollagi, kumb kummale kivi üle annab. Rahvas plaksutab. Muuseas, Helen pole sellel pildil kaugeltki ainus vilistlane.

Urmars Reisberg, 116. lend

Tere!

Sügis saab varsti läbi ning hakkab talv, siis saab kelgutada, suusatada, lumelauaga sõita, jee! Varsti hakkavad päkapikud akna taga piiluma, kas nende lapsed on selle pika aasta jooksul targemaks ja suuremaks saanud. Juba kuu aja pärast on jõuluvana teie kodus. Praegu ongi juba peaaegu talv käes — lund tuli juba nii, et ei saanud vahetunni ajal õuegi. Tahaks juba lumesõda pidada. Meie ootame talve väga väga väga väga väga.

4^a klassi reporterid Carl Erik ja Sten.

Kuidas teie oma vaheaega veetsite? Mina käisin igatahes laagris, kus oli ka palju teisi lapsi minu klassist.

Laager toimus Türisalu puhkekeskuses. Läksime sinna bussiga. Meid oli kokku umbes 40 last. Olime laagris kahjuks ainult 4 päeva, aga kodus tahaks ka ju olla! Esimesel päeval ei olnud eriti lõbus, sest me ei olnud veel üldse sisse elanud, aga mõnus oli see, et käisime öösel patseerimas.

Teisel päeval läksime Keila Tervisekeskusesse ujuma. Olime seal poolteist tundi. Pärast seda läksime tagasi laagrisse.

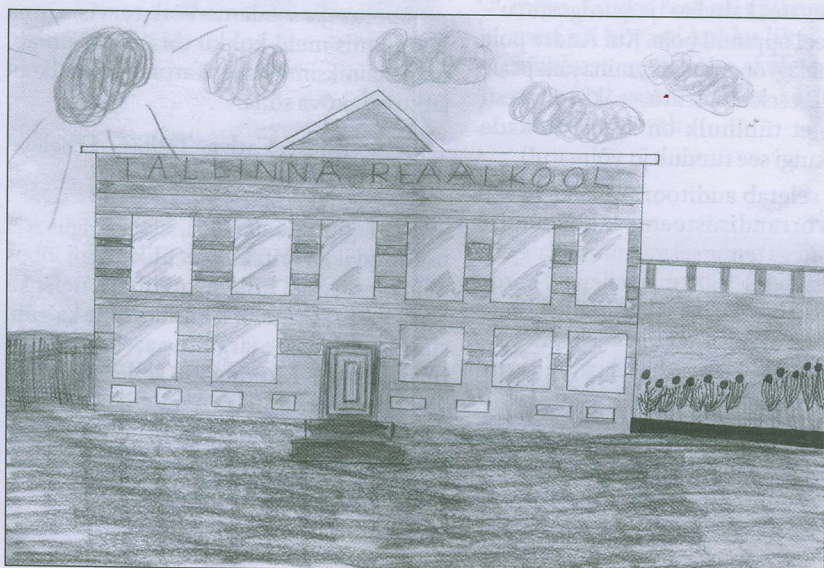
Kolmandal päeval oli meil maastikumäng, kus pidi oma meeskonnaga üles leidma teised

võistlejad (valgete lipukeste järgi). Kui mängijad olid raja läbinud, sai kõit mööda laskuda alla pankrannikult.

Ei jäänud mul laagris ka saamata mõned tiitlid. Mina sain näiteks suurima pahareti, parima mälu-mängus, parima küsimuste küsija, parima ajalehetantsus, parima toa pahu-pidi pööramise tiitli.

Laagris möödusid päevad kiiresti, sest oli palju tegevust. Süüa saime 3 korda päevas + veel midagi väikest õhtuooteks. Mulle meeldis see laager väga.

reporter Sten

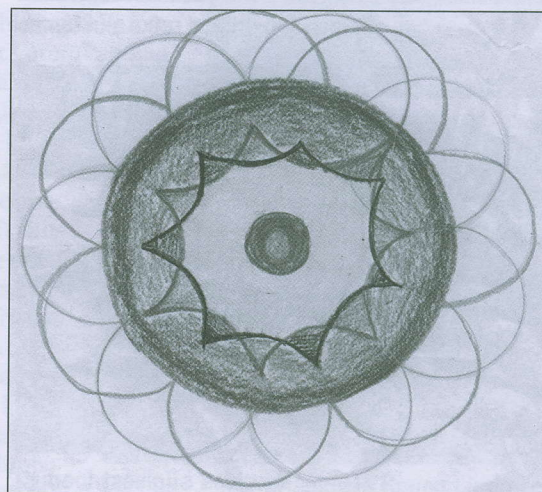
väikene maja

Luuletus:

Koolis oli mitu tooli
Epp see keeras aina rooli.
Rooli ratas oli napp
Epul kaasas kirju mapp.

Mapi sees käis tume vöö
Vöö ei olnud nagu öö.
Eemalt paistis kuldne kuu
Epul punane on suu.

L. Herma

"Möte"

Sport

Mina olen Kristjan Jalakas ja käin 4.a klassis. Mulle meeldib sportida. Mina käin kergejõustikus (Nõmme spordiklubi). Mulle meeldib joosta, kõrgust hüpata ja tõkkeid joosta. Mul on seal hea käia, sest seal on umbes pool meie klassist.

Minu lemmikauto

Minu lemmikauto on BMW, eriti just 5. seeria ja M5 ja isegi X5. Mesad on ka päris normid. SL 55 AMG veel eriti cool. Porschedest meeldib mulle Cayenne Turbo. Ma ei tea, kuidas sinuga on, aga mulle Ferrarid ei meeldi, sest need on ilged ja rõvedad, aga võimsuselt päris normid. Mis auto sulle meeldib?

Kaspar Orasmäe, 4^a

naljanurk

Reedel, 19. septembril 2003

Mart ja mardikad!

Meie ekipaaž:

Mart Kuurme – kapten

Nora Mals, Marika Tendermann, Kaie Kadak-soo, Kai Anier, Helen Kaasik – vahetusnaised

Mart ja mardikad retke alustamas

Nautides sügisest loodust

Alustasime sõitu 15.40 allavoolu Kavastult. Sõidame ei tea kuhu ja ei tea, kui kaua.

Sõidu esimesed kaks tundi möödusid loksuva vee ja küpsiste kröbina saatel. Oli hea tunne saada sellisesse inimtühja paika.

Emajõel toimub liiklus nagu autoteel: ühed paremal, teised vasakul pool. Olime pidevalt teisel kohal. Iseenda rumalusest ja teiste ükskõksusest olime pidevalt janusurma äärel (kohvi ja kangemad joogid). Õnneks möödub meist kolmas laev, millest me osava manöövriga kaaperdame pisut kangemat keelekastet. Abivahenditeks kasutame aerusid.

Pärast kummide soojendusringi möödusime me konkurentidest elegantse kaarega. Meie kerge üleolek aga maksis kätte ja me jäime põhjapidi ühe koleda rondi otsa rippuma. Jäime põhjalikult kinni. Kapten Mart seiskas mootori ja hüppas ennastsalgavalt külma vette ning elimineeris koleda palgi. Pärast mõningast ägedat vaidlust sõidusuuna osas leidsime sõbralikult õige tee ning maabusime randa 18.50.

Ööelu kirjeldus

Parvkond jagunes öösel kaheks. Vapramad ööbisid parvel ja seiklus-

himulised suures sõjaväetelgis. Telgielanike öö oli rahulik, soe ja turvaline, praamielanike öö aga elamusterikas. Meie parvlaeval toodeti pidevalt elektrit väikese, läbipaistva taskulampgeneraatoriga (25 eurot).

Lärmakas kamp mingeid noori tegi meie lähedal lõket ja tantsu. Ümberringi ujusid näkid: nii paljastislased kui paljasepulasid. Rohkem näkke ei õnnestunud välimäärajaga määratleda.

Kell pool neli tungis meie telki koer, kes oli Gunnar Polma häälega. Kapten Mart asus ennastsalgavalt oma meeskonda kaitsma. Kuna Mart oli natuke unine, ei valinud ta väga sõnu. Kui ta lõpuks aru sai, et see polnudki koer... siis võib see kõik lõppeda jõulupreemiast ilmajäämisega.

Gunnar veetis öö Veikoga, kus ta sai tunda küll soojust, aga mitte hingelähedust.

Kuuma jooki?

Õpetaja kiri

Ühel suhteliselt tavalisel päeval (teisipäeval, kui ma ei eksi) tuli matemaatikaõpetaja meie viimasesse seitsmendasse tundi ja alustas seda hoopis teisiti kui juba tavaks kujunenud (s.t. koduste ülesannete kontrollimisega). Luges ta nimelt meile ette eelmisel aastal lõpetanute kirja...

Kallis Aital!

Kirjutame selleks, et rääkida esimestest ülikoolielamustest. Meie koolitee siin Tartus algas matemaatika loenguga. Juba esimeses majandusmatemaatika loengus hirmutati meid sellega, et majandusmatemaatika loengus tegeleme „keerukama matemaatilise aparatuuri“ tundma õppimisega. Meie suurimad hirmud osutusid tõeks...

Istudes kell 8 koolipingis, olemegi sunnitud õppima üle mõistuse raskeid asju. Me saame teada, kuidas lahendada ruutvõrrandit, ja mis kõige koledam, et korrutis on

null, kui üks teguritest on null. Lisaks sellele oskame juba lahendada 2 tundmatuga võrrandisüsteemi. Eelmises loengus õppisime, et Z⁺ tähistab positiivseid täisarve. Teame ka, mis on hulk, ning tunneme sümboleid „ε“, „≠“, „<“, „>“, „≤“ ja „≥“. Palju muud peale erinevate „kahvlite“ ja igasuguste „u“-dele me veel õppinud pole. Kui Andre pole rohkem midagi õppinud, siis mina sain peale 20-minutilist seletamist aru, et äkki on tõesti võimalik, et tühihulk on teiste hulkade osahulk (kuigi see tundub ju võimatu!).

Praegu seletab auditooriumi ees seisev mehike võrrandisüsteemi lahendamist asendusvõttega (enne seletati muutujate elimineerimise teel). Vähemalt viendat korda rõhutab Hannus üle, et viies liikme teisele poole võrdusmärgi, muutub selle märk vastupidiseks. Järgmiseks tulevad parameetritega võrrandid.

Minu vahepala tuleb matemaatikast nii kaugel olevast loengust – sissejuhatus õigusteadusse. Istume siin ja suurt midagi aru ei saa. See see on, kui tulla õppima mulisemist. Seda ju majandus ja riigiteadused on. Rist-

sõnad aitavad ellu jääda. Mina kui inimene, kelle päevi täidavad psühholoogia, sotsioloogia ja jaapani keel, tunnen vahel sügavat puudust heast mõtlemisülesandest. Kuulates Andre ja Tuuli jutte nende matemaatikast, arvan, et nemad ka.

Lõpetuseks saadame kõik tervisi sinna kohta, mis meid kokku tõi ja koos hoiab, ning mainiksime ära, et Tartus on Reaalkool jätkuvalt kõva sõna.

Andre, Catlyn, Tuuli — 118. lend

... kui nüüd ausalt öelda, siis ega alguses ei uskunud ikka eriti küll, et ülikool nii lõbus saab olema, aga hiljem kui ühega neist ka ise rääkis ja kinnitust küsides selle ka sain, siis ei tundugi see järgmine aasta enam nii hirmuäratav. Muidugi on selle eelduseks kevadised eksamid ja nende edukas sooritamine, mis aga märksa hirmsamad tunduvad, hoolimata vilistlaste kinnitustest, et küll me hakkama saame.

Mari-Liis Suurorg